

dosarul nr. 2ra-1352/18

prima instanță: Judecătoria Bălți (sediul Central), judecătorul: A. Roșca
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecătorii: A. Garbuz, A. Ciobanu, I. Grosu

ÎNCHEIERE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Elisaveta Nigalatiuc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de
Microfinanțare „Optimo Auro” Societate cu Răspundere Limitată împotriva
Elizavetei Nigalatiuc cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2018, prin care s-a
respins cererea de apel declarată de către Elisaveta Nigalatiuc,

c o n s t a ț ă :

La 05 aprilie 2017 Organizația de Microfinanțare „Optimo Auro” Societate cu
Răspundere Limitată (în continuare OM ”Optimo Auro” SRL) a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Elisavetei Nigalatiuc cu privire la încasarea
împrumutului în mărime de 3700 lei, dobânzii contractuale în mărime de
1450,19 lei, penalității în mărime de 3700 lei, dobânzii de întârziere în mărime de
122,05 lei și 270 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, OM ”OPTIMO AURO” SRL a indicat că, la
08 august 2016, a încheiat cu Elisaveta Nigalatiuc contractul de împrumut cu
dobânda nr.2016055. Conform contractului, împrumutătorul acordă un împrumut
sub formă de mijloace bănești cu dobândă împrumutatului, iar împrumutatul se
obligă să restituie împrumutul în termenii și condițiile acestuia.

Reclamantul a menționat că, și-a îndeplinit obligațiile sale contractuale, a
acordat pârâtului împrumutul în sumă de 3700,00 lei pe 180 de zile, cu termenul
final de rambursare la 04 februarie 2017. Reclamantul a mai indicat că, în punctul
2.4. a contractului, a fost prevăzută dobânda pentru utilizarea împrumutului, care
constitute 0,33% zilnic, din suma împrumutată, iar pârâtul nu și-a îndeplinit
obligațiile sale contractuale, nu a respectat termenii de achitare a dobânzii prevăzut
de punctul 2.5. a contractului, prin ce a încălcat prevederile articolului 572 alin.(2)
Cod civil al Republicii Moldova, în conformitate cu care obligația trebuie
executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul
stabilit.

Reclamantul a precizat că, la 04 aprilie 2017, datoria pârâtului constituia: -
3700,00 lei — suma împrumutului; 1450,19 lei — dobânda neachitată pentru

utilizarea împrumutului. Conform punctului 4.2. a contractului dacă împrumutatul nu va achita în termen și volum deplin dobânda stabilită în conformitate cu condițiile prezentului contract, suma împrumutului se va penaliza cu 1,5% pentru fiecare zi de întârziere. Valoarea penalității pentru 86 zile constituie 4773,00 lei = 86zile x 55,50 lei/zi.

Însă, în legătură cu faptul că valoarea penalității depășește suma împrumutului, OM "Optimo Auro" solicită spre încasare, cu titlu de penalitate, suma de 3700,00 lei. Valoarea pentru întârzierea plății constituie 122,05 lei.

OM „Optimo Auro” SR a punctat că a expediat notificare pârâtului în privința executării obligațiilor sale, însă răspuns la notificare nu a fost primit, achitarea datoriei nu a fost efectuată. Reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul SRL „OPTIMO AURO” a sumei împrumutului în mărime de 3700,00 lei, a dobânzii contractuale în mărime de 1450,19 lei, a penalității în mărime de 3700,00 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 122,05 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 270,00 lei.

Prin hotărârea din 03 iulie 2017 a Judecătorei Bălți (sediul central), cererea de chemare în judecată a fost admisă, încasată de la Elisaveta Nigalatiuc în contul OM "Optimo Auro" SRL suma împrumutului în mărime de 3700 lei, dobânda contractuală în sumă de 1450,19 lei, penalitatea în sumă de 3700 lei, dobânda de întârziere în sumă de 122,05 lei, și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 270 lei.

În susținerea soluției date, instanța de fond a concluzionat că solicitările reclamantului sunt întemeiate și se încadrează în prevederile legii, motiv din care cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă.

La 19 iulie 2017, Elisaveta Nigalatiuc a declarat apel împotriva hotărârea instanței de fond, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii din 03 iulie 2017 a Judecătorei Bălți (sediul central), cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată și eliberarea de la plata taxei de stat.

Prin decizia din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Elisaveta Nigalatiuc și menținută hotărârea din 03 iulie 2017 a Judecătorei Bălți (sediul central).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 04 mai 2018 Elisaveta Nigalatiuc a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, scutirea de la plata taxei de stat, repunerea în termen de atac și casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2018 și a hotărârii din 03 iulie 2017 a Judecătorei Bălți (sediul central) (f.d.85-86).

În motivarea recursului recurentul a menționat că consideră hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel neîntemeiate și urmează a fi casate din motivul examinării neobiective a cauzei de către instanța de fond care a examinat litigiul în absența sa, ultima nefiind citată legal și nu a cunoscut despre data și ora ședinței de judecată, astfel fiindu-i încălcat dreptul de acces la justiție și dreptul la apărare.

La 10 iulie 2018 OM "Optimo Auro" SRL a depus referință asupra cererii de recurs depuse de Elisaveta Nigalatiuc prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 15 februarie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 14 martie 2018, confirmarea despre recepționarea acesteia de către părți fiind anexată la materialele dosarului.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către Elisaveta Nigalatiuc, la 04 mai 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Elisaveta Nigalatiuc în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil,

consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elisaveta Nigalatiuc este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Elisaveta Nigalatiuc ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Elisaveta Nigalatiuc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean